Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26258
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cicatrice uitatur. & emortuo uirore palescens languidis
adgrauata ponderib̄. Laxata folia demisit interram. cui
pentura quam uita. Doluit iona cucurbite uirorem.
qui non doluerat ciuitatem. & ait. Melius est mihi mo
ri quam uiuere. Cui dn̄s ait. Si tu ualde irascere super
cucurbita. & dixit iona. Doleo ego usq; admortem. Et ait
dn̄s. O iona irasceris quia cum peccatorib̄ non perdidi
ciuitatem. in hanc cucurbitā ppositā tibi agnosce sim
plicitatem. Tu misericors es in opere alieno. & me uis
crudelem facere in opere meo. Digni quidē erant pro
peccatis suis perire. sed si abiniquitate noluissent re
dire. Nunc uero soluerunt irā meam flebiles planctus.
reuocauit penitentia qd̄ puocauerat culpa. iuceruit
me fletibus suis. quos punire dispositeram ppeccatis
suis. Penitentia g̃ fr̄s km̄i refrigerii ē animē. fornax
peccatq; conflans homines non exurens. purificans
animas non incendio cronans. Ibi mors prefocatur. uin
cunt̄ inferi. interitus deficit; penitentia languentiū
mater est. infirmorū adiutrix. negotiatrix delinquentiū.
qd̄ perierat inuenit. qd̄ fractū fuerat reficit. Cui inū
uentu gaudent peccatores. exultans triumphat & le
tatur. omp̄s pa ,ins ad pen ter. qui regnat insecla se
culorum. dm̄. amen & io